

Inderdaad een prachtig takje met twee groote schermgroepen, de eene van spierwitte bloemen, de andere diep purpur, heerlijk om te zien. Misschien wil de een of ander wel zaaiproeven doen, met de pitten van kersen afkomstig van die mooie bloemen, die volgens bovenstaand bericht bij wijze van mutatie aan de boom zouden zijn verschenen. T.

Uit den omtrek van Utrecht 1926. — 4 Februari roodborst zingt; 5 Februari vijf groepen van elk 300 à 400 stuks wilde ganzen trekken in elkaars nabijheid in Z.W. richting; 6 Februari 35 wilde ganzen trekken in Z.O. richting; zanglijster zingt; 10 Februari woud-duif koert; 14 Februari 75 à 80 sijsjes trekken in N. richting; 20 Februari 2 kieviten trekken in Z.O. richting; 21 Februari merel zingt; 27 Februari kieviten aangekomen; 6 Maart witte kwikstaart aangekomen; 24 Maart tureluurs aangekomen; 25 Maart tijftjaffen aangekomen; 28 Maart grutto's aangekomen; 4 April boerenwaluw aangekomen; 5 April boomkruipertje, gekr. roodstaartje en fitissen aangekomen; 7 April zanglijster met één ei gevonden.

Utrecht, 8 April 1926.

A. A. VAN DER VOOREN.

Eenhuisige wilg. — Woensdag 7 April zag ik in den Bijvank temidden van een uitgebloeiden wolwilgstruik met stamperkatjes één tak, die *alleen* mannelijke katjes droeg.

C. H. SCHOLTEN.

Bladkoninkje. — Vrijdag, 4 December, namen ik en nog twee vrienden op 't Nassauplein bij de Scheveningsche Boschjes een Bladkoninkje waar. 't Beestje was heelmaal niet schuw, zoodat we 't tot op ongeveer 1 M. afstands konden naderen. De veertjes waren opgezet en de zwavelgele wenkbrauwstreep was duidelijk te zien, evenals 't dunne snaveltje en de roodbruine pootjes. Als we hem te dicht naderden, vloog hij maar een klein eindje, waarbij de groene sluit te zien was, om dan weer neer te strijken.

Vandaag zag ik hem weer op de stoep voor ons huis in de Riouwstraat en kon ik hem haast met den voet aanraken. Toch was hij erg bedrijvig.

Misschien vindt u het de moeite waard deze waarneming in de rubriek „Vragen en korte mededeelingen” van De Levende Natuur te plaatsen.

J. KIST, III H. B. S., Ned. Lyceum.

Een interessante waarneming. — Nabij 't viaduct over den Leidschen Straatweg is een wei, bij ons „Kemphanenwei” genoemd, vanwege de kempaantjes, die er elk jaar komen, waar altijd wel iets aardigs en interessants is te zien. Aan 't begin staat een cafeetje, of liever een boerderij, waar we onze fiets mogen stallen. In die wei nu, heb ik Zondagmorgen, 20 Maart, iets waargenomen, dat misschien wel de moeite waard is te vertellen.

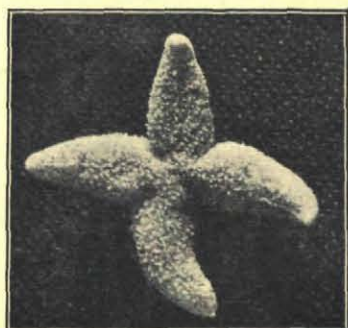
We hadden de zon in onzen rug, zoodat we dus alles, wat zich vóór ons mocht opdoen, goed konden zien. Overal zongen de leeuweriken; kieviten waren reeds druk aan 't scheeren en duikelen, en de zon deed hun witten onderkant prachtig blinken. Graspiepers vlogen ons onder vlugge, heldere toontjes voorbij.

Plotseling een groote bruine vogel achter iets wits aan, dat hij een oogenblik later in zijn klauwen heeft. Daarna een kort en heftig gefladder van den gepakten vogel, die, zooals later bleek, een tamme duif was.

De roofvogel, dien we direct als buizerd herkend hadden, strijkt een eind van ons af op 't gras neer. Een prachtig gezicht, die bruine vogel, scherp afstekend tegen 't groene gras en de blauwe lucht. Typeerend is nu vooral de korte pooten in zittende houding, waarvan hij ook van de andere roofvogels is te onderscheiden. We zien den kop met den stevigen snavel onophoudelijk op 't lichaam van de duif neerdalen; overal dwarrelen witte veertjes om hem heen. Ondertusschen komen we steeds dichterbij, totdat er, als we op ongeveer 50 M. van den buizerd verwijderd zijn, iets gebeurt, wat onze heele aandacht in beslag neemt. Een tweede roofvogel komt namelijk opdagen, 't is een havik. Laag over 't veld komt hij aanzetten en zijn grauwe kleur en de lange staart zijn duidelijk zichtbaar. Hij gaat recht op den buizerd af, maar wanneer hij dezen op een paar meters afstand is genaderd, maakt de buizerd een paar stapjes in zijn richting, klapwiekt even met de vleugels, waarna de havik naar de hoogte uitwijkt en, met een bocht, in snelle vlucht

verdwijnt. De buizerd gaat weer voort met zijn prooi te verslinden. We moeten nog over eenige slooten springen, voordat we op de strook grasland zijn, waar de buizerd zich bevindt. Als we over de eerste zijn gesprongen, bemerkt de buizerd ons en gaat de lucht in. Vlak boven ons blijft hij rondcirkelen. Een prachtig gezicht! We loopen nu naar de duif, die reeds opengescheurd is. Het voedsel in de krop is duidelijk te zien. Toen we een tijd later weer terugkwamen, was de duif verdwenen.

J. KIST.

Zeester met vier stralen.

Een merkwaardige zeester. — 5 December 1925 vond ik een kwartiertje beneden Kijkduin, te midden van een ontelbare menigte zeesterren, waaronder ook kam en slangsterren, een volkomen gave *Asterias rubens* met vier armen (zie foto).

Ik had toen ook gelegenheid me te verbazen over de groote makheid van een troepje (vermoedelijk (kleine strandloopers (*Tringa minuta* Leisler), dat gemakkelijk tot op 2½ meter was te naderen, terwijl ze toen nog van mijn persoon niet de minste notitie namen.

Vlaardingen, 14 Januari 1926.

P. HUMMELINCK.

Een trouwe klant. — In aflevering 2, jaargang 30, van dit maandblad meldde ik u de aanwezigheid van een kievit, die door zijne groote afwijking in kleur (bijna geheel wit) bijzonder opviel. Ook dit jaar is genoemde vogel wederom aanwezig en wel op het zelfde stuk land, waar het vorig jaar door het wijfje werd gebroed.

Gorredijk, 14 April 1926.

A. DUNANT.

Klein Waterhoentje. — Ik lees nog al eens in „het Vogeljaar” en „het Vogelboekje” en daar zie ik ook in, dat het klein en kleinst waterhoentje nog al zeldzaam zijn. Nu heb ik hier bepaald een van beiden gezien.

Ik woon hier heel afgezonderd in den polder en bij mijn huis is een Nortonput, waaruit het water in een sloot stroomt en daar blijft bij streng winterweer steeds een flink wak.

Daar is twee dagen aan elkaar, ik meen op 18 en 19 Januari, het waterhoentje geweest. Ik had het gemakkelijk kunnen vangen, het was niet erg schuw en bij mijn naderen school het weg onder een overhangenden graskant, maar ik heb alleen getracht één zoo duidelijk mogelijke beschrijving te verkrijgen:

Snavel ongeveer zoo lang als de kop, spits, kleur zwart of donkerbruin, keel (hals), borst en buik blauw grijs (leigrauw), stuit lichter zoo wat wit, nek en rug bruin met donkere stippen of streepjes, pooten geel bruin. Overigens had het alle manieren in het zoeken langs den kant, zoowel als in het zwemmen, precies zooals het gewone waterhoentje, het had niet zooveel witte veertjes aan de zijden als het waterhoentje. Ook kon het nog beter op de vleugels komen en scheen mij een zeer goed vlieger. De groote kan ik moeilijk schatten, iets kleiner dan een watersnip, zoo iets als een spreeuw of iets grooter. Het was een heel mooi gezicht, dit kleine beestje bezig te zien.

Grebolder, Schoorldam.

JN. WILDEBOER.

GEVRAAGD:

H. Schlegel. De Vogels van Nederland; Heimans en Thijssse. In het Bosch; Dr. J. P. Thijssse. Omgang met Planten; Dr. Oudemans. De Nederlandsche Insecten; Ardea 3-7, 11-13. De Levende Natuur, jaargang 20-24.

Aanbieding met opgaaf van staat en prijs aan H. HOOGENDOORN, Postbox 16, Oudewater.

AANGEBODEN:

Eiervverzameling ter overname aangeboden. Type-collectie. ± 800 exemplaren, inlandsche en eenige buitenlandsche subspecies, in ± 100 soorten. Vele zeldzaamheden. In groote triplexhouten doozen. Volledig geëtiketteerd met datum, vindplaats etc. Collectie in uitstekenden, gaven toestand.

Eventueele aanvragen te richten tot FR. HAVERSCHMIDT, Kromme Nieuwe Gracht 50, Utrecht.